

İSLAM DÜNYASI VE TÜRKİYE'DE DURUM TESPİTİ GELECEK PERSPEKTİFLERİ

Es-selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtühü.

Kıymetli ve sevgili misafirlerimiz!

Bu toplantıları ilk önce Ayvalık Murat Reis Oteli'nde başlatmıştık. Değişen iç ve dış dünya dengeleri karşısında, kurduğumuz hizmet müesseselerimizin nasıl bir yapılanma ve çalışma içinde olması gerektiğini tespit etmek istiyorduk. Çok kıymetli bilim adamları çağırarak, onların görüşlerini grubumuzun seçkin mensuplarına ve hizmet yüklenmiş kardeşlerimize duyurmak ve onlarla çalışmaları düzene sokmak istemiştik. Fevkalâde faydalı, aydınlatıcı bir toplantı olmuştu. Aynı zamanda zevkli, tatlı bir hatıra teşkil etmişti.

Onun arkasından bu toplantılar devam etti. Bir şubat tatilinde Gemlik kıyılarında, belki Uludağ kadar karlı, diz boyu, lapa lapa yağan karın altında bir tatil yapmıştık. O da çok güzel ve çok yoğun bir eğitim programı idi. Çünkü bir hafta devam etmişti ve günde

üç program vardı. Belki bir resmî kuruluşun üç aylık bir programını bir haftaya sığdırmış idik. Gerçekten çok istifadeli oldu. Gerek hanımlar, gerek çocuklar, gerek beyler, kendileriyle ilgili çok çeşitli konularda gerçekten büyük istifadeler sağladılar.

Sonra Söke’de çok daha büyük çapta bir toplantı organize ettik. Bu toplantılar bir-iki defa tekerrür etti, çok büyük sonuçlarla sonuçlandı. Bu toplantılardan yeni bir takım müesseselerin kurulması kararları çıktı ve o müesseseleri kurduk. Yani, milyarlık sermayeleri olan müesseseleri kurmayı kararlaştırdık; birkaç ay içinde de o müesseselerin ilk sesini duyurduk. Allah’a hamd ü senalar olsun...

Bu toplantı da onların devamı mahiyetindedir. Çok amaçlı bir toplantıdır. Çok amaçlılığı, konferanslarımızda da sizlere duyurmuştuk. Amacımız dinlenmek değildir; eğitim, çalışma için enerji toplamak, çalışma için metot yakalamaktır, plan yapmaktır, çalışmamızın daha düzenli olmasını sakın bir kafa ile düşünmektir, kararlaştırmaktır.

a. Takdir-İ İlâhî Bize Çok Ciddi Görevler Tevcih Ediyor.

Ciddi bir toplantı olduğu kanaatindeyim. Ciddi günlerde yaşıyoruz ve takdir-i ilâhî bize çok ciddi görevler tevcih ediyor. Hizmetin mutlaka çok iyi bir şekilde yapılması lazım. Hizmetlerin iyi yapılmaması, sonuca çok menfî tesir yapacaktır. O bakımdan toplantımızın, ümmet-i Muhammed'in selâmet ve saadetine, Allah'ın rızasına cümlenizin nail olmasına vesîle olmasını candan temennî ederim.

Hakyol Vakfı'mız, bizim bir sosyal hizmet kuruluşumuzdur. Hizmetleri eğitim, yardımlaşma ve dostluk amaçlarına yönelmiştir. Eğitimin her çeşidini sağlamayı gayesi içinde toplamıştır. Bu amaçları, yıllar süren çalışmalar içinde büyük ölçüde madde madde tahakkuk ettirmiştir. Erkeklerle, kadınlara, çocuklara yönelik eğitim; yaygın eğitim, örgün eğitim, kolejler, yayınlar, dergiler; radyo, televizyon, teyp, kaset çalışmaları; kurslar, kamplar gibi vakfımızın senedinde, gaye maddelerinde yazılı faaliyet dallarının çoğunu, kuvveden fiile çıkarmış durumda ve genişletme çalışmaları içindeyiz.

En son temelini attığımız İzmit Eğitim Tesisleri'ni, Çeşme eski belediye başkanı - Zaman Gazetesi'nden okumuş, Zaman Gazetesi'ne de teşekkür ederiz; çok güzel bir bas-kı ile pırıl pırıl, maketi gayet güzel resmet-miş- İskenderpaşa'da bana tebriklerini iletti; ben de çok sevindim. Allah, çalışmalarımızın yayılarak, genişleyerek, derinleşerek devamı-nı ve daha iyi bir kalite ve miktarda çalışma-lar yapmamızı nasip eylesin.

Hareket etmekten, dinamizme doğru iten dış dünyadaki değişimler devam ediyor. O zaman bizi heyecanlandıran durum, Doğu-Batı blokları arasındaki yakınlaşma idi. Rus-ya'nın bir kutup olmaktan çıkıp, Batı için bir müttefik, hiç olmazsa nötr bir komşu duru-muna gelmesi üzerinde düşünmüştük. Dünya-daki siyasî, ekonomik, sosyal eğilimleri ko-nuşmacılar isabetle tespit etmişlerdi. Şimdi dış ve iç politikamız, gerçekten daha da hızlı bir hareketlilik ve değişme içinde.

İlk toplantılarda, daha ortada bize yöne-lik bir hareket yokken tespit ettiğimiz endişe-lerimiz vardı. "Türkiye bundan sonra bir ta-kım tehlikelerle karşı karşıya gelir. Avru-

pa'nın doğusunda, Varşova Paktı ile mevzi-
lenmiş Rus kuvvetleri oradan nereye gidecek?
Kızıl ordu ne yapacak? O silahlar nerede kul-
lanılacak?" diye bir soru vardı ortada. Onların
nerede kullanılacağını düşünüyor ve endişe
ediyorduk. Şimdi nerede kullanıldığını gör-
mekteyiz; Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Orta
Asya'da kullanılıyor.

b. Belki Yavuz Daha İyi Düşünmüş, Diye Düşünüyorum.

Haritalar değiştiriliyor ve bizden olan,
tarihte beraber olduğumuz ve acı olayların
bizi birbirimizden ayırdığı halklar, şu anda
tarifsiz ızdıraplar, hıyanetler içinde bulun-
yor. Bizim merhametimizin marazî olduğunu
düşündürecek hıyanetlerle karşı karşıyayız.
Yani, "Niye o kadar merhamet etmişiz o
adamlara da, kuvvetli olduğumuz zaman zor-
lamamışız? 'Dinde ikrah-zorlama yoktur.'
uygulaması, acaba böyle mi olmalıydı?" diye
düşünüyoruz.

Çünkü düşmanı bu kadar canlı, bu kadar
küstah, bu kadar edepsiz haliyle bırakıp da;
ondan sonra torunları kan revan içinde tut-
mak da, herhalde doğru bir şey değildi. İleriyi

gören insanlar, belki Yavuz daha iyi düşünmüş gibi, bendeniz düşünüyorum. “Ya müslüman olsunlar, ya kalsınlar benim ülkemden gitsinler bu adamlar!” demiş hıristiyanlara. Şeyhülislâm “Dinde zorlama yoktur.” diye karşısına çıkmış.

Eve yangın bombası atıyorlar, evin içi yanıyor; can havliyle dışarı çıkanı da makineli ile tarıyorlar. Ormana yangın bombası atıyorlar, dışarı çıkanları tarıyorlar. Bu kadar hunharca... Hem Sırp’tan, hem Hırvat’tan, hem Ermeni’den, hem Rus’tan çok acı darbeler yemekle, her gün yeniden hançerleniyoruz, yaralanıyoruz.

Bu olaylar, Türkiye içindeki şu anda huzur içinde yaşayışımız üzerinde bizi düşünmeye sevk ediyor: “Acaba bu huzur ne kadar devam edecek? Acaba Türkiye devamlı bir huzurun içinde kalacak mı? Yoksa dünyadaki sosyal ve politik değişimler ve yeni ittifaklar ve yeni perde arkası müzakereleri müslümanlara daha başka problemler de getirecek mi?” diye düşünülüyor. Bunların ve bu düşüncelerin sonunda, mantığımız, akl-ı selimimiz bizi

bir takım endişelerin ve ihtimallerin karşısında hazırlanmanın zarureti ne götürüyor.

Balkanlar’da, kuzeyimizde ve doğumuzda, yirminci yüzyılın beynelmilel kültürel ve hukukî literatürüne hiç uymayan, o prensiplerle hiç ilgili olmayan olaylar cereyan ediyor. Beynelmilel hukuk, insan hakları, silahsızlanma, sulh içinde beraber yaşama, herkesin çeşitli hürriyetleri... Bunların hepsinin ciddi bir ihlâli her bölgede görülüyor. Olaylar bir yerde bizi üzmeye devam ederken, öbür tarafta da patlak veriyor. Dumanlı havayı seven kurtlar da, galiba, “Bize de bir fırsat çıkabilir.” diye başka yerde hazırlık içinde bulunuyorlar.

O bakımdan, Balkanlar’da Yunanistan, Sırbistan, Hırvatlar, hıristiyanlar-ortodokslar ile ciddi ihtilâflarımız var. Oradaki halklar, bizim çeşitli bağlarla çok kuvvetli bağlı olduğumuz insanlar. Kıbrıs’taki olaylar, Ege’deki çeşitli çatışma ve çekişmeler, menfaat çatışmaları bizi Yunanistan’la karşı karşıya getiriyor. “Yunanistan, Yugoslavya, ortodokslar, Slavlar acaba tarihte müteaddit defalar yaptıkları gibi bir beraber çalışma içinde midir-

ler? Yoksa öyle bir şeye mi hazırlanıyorlar?” diye düşünmek zorunda kalıyoruz.

c. Türkiye İçindeki Anarşi, Suriye'den ve Irak'tan Besleniyor Diye Tespit Edebiliyoruz

Güneyde Irak'ta ve Suriye'de, İslâm ülkeleri sanmamıza rağmen bize yâr, yardımcı ve yâver olmayan yönetimlerle ve onların düşmanca davranışlarıyla her gün ayrı bir hayret içinde kalmaktayız. Türkiye içindeki anarşi, Suriye'den ve Irak'tan besleniyor diye tespit edebiliyoruz. Onların başındaki hıristiyan bir fikir adamı tarafından kurulmuş olan bir parti, Baas Partisi, mensubu yönetimler kendi halklarına da zulüm ediyorlar. Yani, oradaki müslümanlar da Türkiye'dekiler kadar onlardan bîzar. Veyahut, bizler de oradaki müslümanlar kadar onlardan yaka silkme durumundayız.

Bu ülkelerdeki ırkdaşlarımız da, Türkiye'ye komşu oldukları için, onlarla işbirliği yaparlar diye, hususî, çok acı ve sıkı bir baskı altında. Bu iki ülke, Arap kavmiyetçiliğini tahrik ederek, Fırat'ın sularını paylaşma bahanesiyle emperyalizmin çıkarmak istediği bir

Ortadoğu su mücadelesi, savaşı meselesinde başı çekiyorlar ve propagandanın kaynağını teşkil ediyorlar ve bu propagandayı besliyorlar. Suudî Arabistan'ın üniversitelerindeki konferanslarda bile, uzmanlar tarafından, "İleride Türkiye ile Arap âleminin bir harp etmesi lazım; çünkü suların paylaşılmasında Türkiye Araplara bir hak ve pay tanımıyor." gibi bir propaganda yürütülebiliyor. Hakîkatен de, tarih boyunca beraber bulunduğumuz isimleri sayılı ülkelerle arayı nasıl düzelteceğimiz, bir problem olarak karşımızda duruyor.

İsrail Filistin'deki müslümanlara yapabildiğince zulüm yapıyor ve koskoca bir Arap Devletleri Teşkilatı, koskoca bir İslâm âlemi aşikâr zulümleri durduracak, haddini bilme-yene haddini bildirecek bir yaptırım çeşidi bulamıyor; politik aczinden dolayı ve karar alma inisiyatifindeki zaaflardan dolayı, yaptırabileceği bazı şeyleri yaptırıamıyor. Orada bir yara devamlı kanamakta.

Müstakil bir silahlanma göstermiş olan Libya, abluka altına alınmış, silah ambargosunda ve her hali, hareketi takip edilerek her an tecziye edilebilme tehdidi altında, pasifi-

ze edilmiş durumda. Cezayir'deki İslâmî hareket, çok gayr-i insanî, çok anti demokratik şekillerle bastırılmış durumda. Ta Ceza-yir'deki İslâm karşıtı harekete, Suudî Arabistan'daki yöneticilerden alkış ve destek gidiyor. Halka rağmen icrâ-yı hükûmet eden Cezayir cuntasına Suudî Arabistan'dan anlaşılmaz destek gidiyor. Sudan'ın, İhvanül Müslimîn destekli idaresinin karşısındaki hıristiyanlara, Sudan'ın müslüman idaresine karşı Arap destekli gemilerle silah gönderiliyor. Demek ki, içeride çok büyük problemleri var müslüman âleminin. Kendi içinde, iç politikalarında, kendilerini yöneten insanlarla büyük problemleri var.

İran, bizi Ortadoğu'ya, Orta Asya'ya bağlayan çok önemli bir noktada. Fakat nüfusunun %40-45'i Türk olduğu için Türklerden endişe ediyor. Bölgesinin büyük bir kısmı Güney Azerbaycan olduğundan, şimdiki müstakil Azerbaycan'la burası birleşir diye, kuzeydeki Azerbaycan'la düşman duygular içinde. Onun için Ermenileri destekliyor. Yani Karabağ meselesinde Azerbaycan'ı değil, Ermenileri destekliyor. Yoksa, İran hududuna o kadar yakın

yerde, Azerbaycan’a İran’ın silâh desteği ol-
sa, Ermenilerin o başarıyı göstermesi müm-
kün olmazdı. Tabii, bizim ne yapıp yapıp
İran’la olan bu acayip -ama tarihten de ge-
len- durumu halletmemiz gerekiyor.

d. Avrupa İle Amerika Para Sarf Ederek Başkalarını Birbirlerine Saldırtıyor

Rusya Federasyonu, içindeki çeşitli
özerk, müstakil Türk ve müslüman cumhuri-
yetler dolayısıyla; kendisinden ayrılmış cum-
huriyetlerde gelişebilecek yeni politik ve sos-
yal cereyanlar dolayısıyla, bize karşı kuşkuda
ve zahiren dost görünse bile, bizim gelişme-
mizi ve başarıya ulaşmamızı istemeyen bir
endişe içinde bulunuyor. Hudutlar açılmıştır,
ticarî, kültürel temaslar kolaylaşmıştır. Fakat
perdenin arkasında ne cereyan ediyor diye
düşünecek olursak, belki Ermenistan’ın sila-
hını büyük ölçüde onların verdiğini, Kafkas-
ya’daki çatışmaları onların çıkarttığını zaten
gazetelerde okuyoruz. Öyle olmasa dahi tah-
min etmek, yani meseleleri tahlil ederek çı-
kartmak da mümkün.

Avrupa, Türkiye’nin Orta Asya’yla, Kaf-
kasya’yla, Balkanlar’la beliren yeni işbirliği

imkânlarından dolayı, Türkiye'ye karşı tavrını açıkça ortaya koymuş durumda. Almanya'nın, Fransa'nın durumu çok net. Türkiye ile menfaatleri çatıştığı için Balkanlar'da, Ortadoğu'da ve Orta Asya'da, ve belki Uzakdoğu'da, Uzakdoğu'ya giden yollar üzerinde, yıllar yılı Batı'ya yönelmek ve Batı ile ittifak içinde olmak politikalarına rağmen, hüsnüniyetin ötesinde belki ahmaklık, belki hıyânetle tavsif edilebilecek işbirliği, el uzatmalarına rağmen, şu anda bizim politikalarımızın karşısında ve bizim gelişmemizi istemeyen, bizi endişeyle takip eden ve bizi endişelendiren hareketleri destekleyen bir kaynak durumunda.

Asya'nın güneyinde Hindistan kıtası var. Orada da müslümanlar yaşıyor ve onların nüfusları da büyük yekünler tutuyor; milyonlar var. O daha ötedeki Uzakdoğu ülkeleriyle müslüman âleminin, Ortadoğu'nun arasında çok büyük bir kıta, çok büyük bir mekân. Orada da İslâm'a karşı hareketlerin sanki bir beynelmilel kundaklama teşkilâtı, yangın çıkarma teşkilâtı tarafından, husûsî bir takım gayretlerle desteklendiğini görüyoruz. Bâbü

Mescidi'nin yakılması, liman şehri Bombay'daki müslüman katliamları vs. gibi hareketler... Yani bunlar, orada da müslümanları rahat ettirmeyecek veyahut oradan müslümanlara bir destek gelmemesini sağlayacak bir global stratejinin parçası gibi görünüyor.

Çin'in o korkunç rakamlı, milyarı aşmış devin içinde dindaşlarımızın ve ırkdaşlarımızın durumu ayrı bir üzücü durum... Doğu Türkistan'da bir yeni iskân politikası var. Oranın asıl köklü tarihî ahalisini azınlıkta bırakma çalışmaları var. Tabii Çin'le, Hindistan'la olan münasebetlerimiz, Orta Asya'da çok büyük bir problem olarak karşımızda bulunuyor.

Demek ki, nükleer kuvvet dengesinin bozulmasıyla, Amerika'nın tek süper güç haline gelmesiyle dengeler bozulmuştur. Bu askerî güç dengesinin bozulması, iktisâdî ve teknolojik sebeplerle olmuştur. Bu, arkasından sosyal, kültürel bir takım değişmelere yol açtı. Dünya üzerinde, bizim daha önceki toplanılarda tespit ettiğimiz bir takım değişiklikler ve dalgalanmalar meydana geldi. Avrupa, Amerika'nın tek süper güç olması karşısında

kendisini koruyabilmek, ekonomik bakımdan rekabet edebilmek, askerî bakımdan kendisinin de bir gücü olduğunu göstermek için, eski düşmanlıklarını bir tarafa bırakarak birleşme çalışmasında ve bunda büyük ilerlemeler kaydetmiş durumda.

Bu bakımdan Amerika ile Avrupa arasında bir rekabet olduğu çok net olarak karşımızda bulunuyor. “Acaba Amerika bize, Amerika’ya müttefik bir politika güdersek destek olabilir mi?” diyeceğiz. Çünkü Avrupa bizi kendisine rakip görüyor, Rusya bizden endişeleniyor. Amerika’nın da bütün materyalist devletlerin -ve milletlerin de diyebiliriz- canını tehlikeye atma arzusu, kendilerinin problemlerini çözmekte bile yok. Yani, can yakmak, canın yanması veyahut harp gibi bir şey istenmiyor; çünkü canları çok kıymetli, tapıkları bu dünya...

Onun için, bu dünyadan asla ayrılmak istemediklerinden, kendilerinin çok yüksek menfaatleri olduğu zaman bile kendilerini, hayatlarını tehlikeye atmak istemiyorlar. Yeni bir usûl geliştirdiler, görülen uygulamadan; para sarf ederek, başkalarını birbirleriyle-

le çarpıştırarak veya iç karışıklıklar çıkartarak veya dünya politikasındaki hasım glerin birbirleriyle rekabetleri üzerinde oynayarak milletleri birbirlerine kırdırıyorlar. Kendilerine mit bağladığınız zaman, daima savsaklıyorlar; beklediğiniz, mit ettiğiniz yardımı bir türlü ortaya koymuyorlar.

“Madem süper gsn, Yugoslavya’daki řu zulmü durdur!”

“Tamam; on beş gün, bir ay mehil verelim, iki ay daha mehil verelim, 5 Mayıs’a kadar mehil verelim, řu kadar vakte kadar mehil verelim...”

şehirler düşüyor, katliamlar devam ediyor; hl müslümanların elinden silah toplamakla meşguller. Yani, müslümanlar silahlarını teslim etsin diye Birleřmiř Milletler baskı yapıyor. Silah ambargosunu kaldırması gerekirken, müslümanların elinden silah alıyor.

Bunlar, beynelmilel tiyatroda bir trajik komedinin oynandığını gösteriyor. Yani çok acıklı ama ocuk aldatır gibi de komik olaylar cereyan ediyor. Tabii, bunlara karşısında

müslümanların ne yapması gerektiğini de müslüman aydınlarının oturup kara kara düşünmesi gerekiyor.

Bilgisayar kullanma ve bilgi birikiminin, bilginin tasnifinin ve kullanılmasının aşırı boyutlara ulaştığı bir çağda bulunuyoruz. Doktrinlerin yıkılmasından sonra daha başka bir sosyal ve siyasî yapılaşma görülüyor. Dinî duygular yeniden kuvvetlenme temayülünde ve Hristiyanlığın bir atak halinde, hücum havası içinde olduğunu görüyoruz.

e. Hristiyanların Gerçek Hevesi

Birkaç senedir Amerika'yı ve Avrupa'yı takip ederim; gazetelerinin “İsâ geldi!.. İsâ geliyor!..” gibi başlıkları var. Onlar bir şeyi bekliyorlar. Kendi inançlarına göre Hz. İsâ gelecek, onlara destek olacak; şeytanı ve şeytan ordularını yok edecekler. Kilise bu olayın yaklaşmakta olduğunu onlara telkin ediyor. Yani, “Hristiyanlığın, şeytanın hizbi-ne karşı nihâî zaferi yakındır!” diye telkin ediyor. Onların da, Hz. İsâ geldi gelecek diye; hatta sahte peygamberlerin çıktığını ve fecî akıbetlere sürüklediğini gazetelerden görüyorsunuz.

Ama bu inanca Amerikan reisicumhurları bile sahip. Mesela bundan önceki reisicumhurlardan Reagan, bayağı dindar bir takım duygulara sahip bir kimse olarak bunları dile getirmişti. Yanından papaz ayırmayan bir insandı. Ondan önceki, ondan sonraki reiscumhurlarda, başkanlarda da buna benzer fikirler vardı. Yani hıristiyan âlemi artık, şeytanın ordusunun bir parçası olarak gördüğü İslâm âlemini İncil'den çıkardıkları bu mantık içinde ve kendilerinin sahip oldukları avantajlar, teknolojik üstünlük ile, şu anda son darbeyi vurup yeryüzünden kaldırmak hevesinde bulunuyor! Yani şu andaki hevesleri bu! Onun için hedefleri Moskova filan değil, şu anda doğrudan doğruya Mekke!

Türkiye'yle şu anda çok bozuşmuş gibi görünmüyorlar ama Türkiye kendilerine hizmet edecek bir ülke olduğu için bozuşmuş gibi görünmüyorlar. Türkiye bu savaşta kendilerinin müttefiki olduğundan ve öbür müslümanlara Türkiye vasıtası ile darbe vurabilecekleri için, Türkiye ile şu anda tam bozuşmuş durumda değiller.

Nitekim, hükümet başkanı İngiltere'ye gittiği zaman da, “Radikal İslâm'dan endişe ediyorsanız biz varız. Destekleyin, biz onun hakkından geliriz.” gibi, İngilizlere teminat vermişti. Çok net bir ifadeydi bu. Anlayan, kelimelerin arkasında hangi mânaların yattığını bilen insanların çok net takip ettikleri, açıkça söylenen sözler. Yani, “Siz radikal İslâm'dan korkuyorsanız, biz varız işte! Orada ne diye başta duruyoruz? Bizi destekleyin de, bizden korkmayın! Biz sizin için varız orada. Orta Asya'da iş yapacaksınız; biz varız, bizim vasıtamızla yapabilirsiniz.” diye, devletin teklifi olarak oraya o teklifi götürüyoruz. “Buyurun, beraber işbirliği yapalım! İslâm'dan da korkmayın; İslâm'ı tepelemekte biz size yardımcı oluruz.” imajını onlara veriyor. Veyahut hani hüsnüzanla, çok iyimser bir ifadeyle söylemek gerekirse; Avrupa'nın İslâm'dan duyduğu endişeyi söndürmek için bu ifadeleri kullanıyor. Hani, müslümanlardan endişe duyuyor diye..

Ama, onlar müslümanların müstakbel bir takım şeylerinden endişe duyarken, biz hristiyanların fiilen ve bugün tecavüzleriyle kan

kaybetmekteyiz. Yani, onlar bizim müstakbel, hayalî bir tehlike olmamızı literatürlerine sokmuşlar ve “Aman şöyle olabilir, böyle olabilir!” diye veryansın ediyorlar ve habire kesiyorlar. Yani biz fiilen kesilen insan durumundayız ve yine de korkulan insanız. Korkulduğumuz için kesilmemiz normal.. Yani kesilmemiz caiz ve hatta vacip onların inancına göre.. Böyle bir mantık içindeler.

Kimse de çıkıp, “Bu ne biçim iştir?” demiyor ve bu işi de pek ciddiye alan yok galiba! Yani ille otlayan koyuna da sıranın gelip, onun da ayaklarının bağlandıktan sonra boyuna bir bıçak vurulmasını beklemesi gibi.. Yani Balkanlar’da bir kesme olayı var; olsun.. Kars’ın iki kilometre ötesinde, beş kilometre ötesinde bir kesme olayı var; olsun.. Yani bizim anavatanımızın dışında, yavru vatanımızın da dışında, o halde olabilir, gibi bir mantık...

f. Niye Vatan Buraları, Niye Öbür Tarafı Değil?

Hâlbuki, bu vatan dediğimiz şeyin sınırlarına itirazımız olmalı bizim! Yani niye vatan buraları, niye öbür tarafı değil?

Burada çok net olarak, altını çizerek söyledığımız bir nokta var ki; bu bizim sınırlarımızın ötesindeki yerlerde fiilen bulunan kardeşlerimiz, bizim tahmin ettiklerimizden çok daha da fazla. Oraya fiilen sahip olan kimse-ler, oraların hakîkî sahibi olmaktan, göründüklerinden çok daha fazla durumda uzakta. Ama biz bunu bilmiyoruz.

Mesela bugün Bulgaristan'da doğan her çocuğa Bulgar ismi veriliyor. Rusya'da aynı şekilde Ruslaştırma, asimile etme çalışmaları var. Onun için, isimler onların lehine görünebilir ama Tataristan'da "İstiklâl mi istiyorsunuz; bizimle beraber siyasî birlik içinde mi olmak istiyorsunuz?" diye halk oylamasına müracaat ettiler. Çünkü istatistiklere göre, orada Rusların adedinin daha fazla olduğunu sanıyorlardı. Ama halkoylaması sonucunda "Hürriyet istiyoruz!" çıktı. Çünkü istatistik rakamlarıyla gösterilen durum, gerçekte yok ortada. Aslında müslümanlar daha fazla orada. Ama çeşitli maksatlarla yanlış görüntüler ortaya konulmuş.

Yani, bizim kendi ecdat ve atalarımızın yadigârı ülkeler haksız istilâlarla el altında

tutuluyor ve oradaki varlıklarımız bize küçük gösteriliyor; müstevlilerin varlıkları büyütülerek gösteriliyor. Bu, dünya üzerinde pek çok kimsenin farkına varmadığı bir oyun halinde devam ediyor. Ama bizim bunu bilmemiz ve bununla uğraşmamız lazım!

Bizim Rusya'ya gittiğimiz zaman hayretler içinde gördüğümüz bir nokta; Urallar'ın doğusunda Almanların bir grubunun olduğu ve Almanya'nın onlarla ilgilendiği idi. Yani Almanya Avrupa'da; ama Urallar'ın doğusunda Almanların bir yerleşme yeri varmış ve özerk bir bölge. Almanya oraya yardımda bulunuyor. Yani, biz envanter yapmamanın, nerede kardeşimiz olduğunu bilmemenin, onlarla ilgili bir bilgi toplayıcı enstitümüzün olmamasının ve onlarla ilgili çalışmaları yıllar önceden yapmamamızın gafleti, dezavantajı ve kusuru içinde bulunuyoruz.

Bu manzara, tabii memnun edici ve bizi rahat tutucu bir manzara değil. Fakat buna rağmen, önümüzde bir takım imkânlar ve avantajlar da var. Müslümanların yöneticilerinin şuurdan uzak olmasına, belki Batı ile müttefik olmasına, belki onların ismi İslâm

ismi olan elemanları olmasına dayalı bir derbederlik var. Belki bu zamanla izâle olacak. Yani, her İslâm ülkesinde aşağıdan gelen baskı, belki yukarıdaki kukla rejimleri, halkını gerçekten temsil eden yönetimler haline getirecek. Yani işin tarihî seyri böyle olabilir, beklenen budur ve bizim bunu kolaylaştırmamız lazım!

Orta Asya’da bir büyük kültürel, iktisâdî ve siyâsî güç olabilecek imkân belirmiştir. Tabii orada Kızılordu var. Rusya’nın mevcut teknolojisiyle oradaki insanların istemedikleri hareketlerini bastırma gücü var. Orada tam hürriyet olduğunu sanmıyorum. Hatta oranın, ismi “Nebiyev”, “Rahmanov” gibi güzel kelimelerle konulmuş olmasına rağmen, bir takım kişilerinin tam müslüman olduğunu ve Türklere, müslümanlara tam hizmet edecek insanlar olduğunu düşünmek bile kolay değil. Onların yetişme tarzı içinde yapılarının ötekilerden farklı olmaması mümkün.

g. Çin'in İçine Kadar Giden Sahada Mağdurlarla İşbirliğı İçin Birtakım İmkânlar Var

Bosna'dan Çin sınırına kadar ve Çin'in içine kadar giden sahada bir takım imkânlar var; bu imkânları bizim kullanabilmemiz lazım! Orada hak etmedikleri, mağdur durumda tutulan grupları, insanları desteklemenin ve uyandırmanın ve onlarla işbirliğı yapmanın çarelerini aramamız lazım! Onları iktîsaden, siyasî yönden, bilgi yönünden, teknolojik yönden çağı getirmemiz lazım; çünkü çok geri durumdalar. Gezdiğimiz ülkelerde onların acı durumlarını gördük. Sadece ustabaşı seviyesinde yetiştirmeyi planlamışlar ve içlerinden memleketin meselelerini bizim görebildiğimiz gibi görebilecek münevver yetiştirmemişler.

Onun için, dış politikamızın yeniden düzenlenmesi lazım! Dış politikanın yeniden düzenlenmesi demek, iç politikada bir takım hizmetlerimizin yapılması gerek. Çünkü dış politikayı hükümet ve meclis değiştirebilir, yeni esaslarını onlar kurabilir.

Biz bu toplantıyı çok önceden tespit etmiş idik. İç politikadaki mevcut şartlar, şimdi daha da değişti Türkiye’de. Rahmetli Turgut Özal’ın sahneden çekilmesiyle bir kere reisi-cumhur seçimi, yeni başbakan seçimi ve yeni hükümet teşkili meselesi var önümüzde. Önümüzdeki aylar içinde mutlaka bir hükümet değişikliği olacak, bunu göreceğiz. Partiler arasında yeni gruplaşmalar olacak. Bu gruplaşmaların içinde müslümanların, muhafazakârların ve dinine, devletine, milletine hizmet etmek isteyen insanların tırmandıkları yerlerden, surlardan aşağı atılmaları, itilmeleri ve tasfiye edilmeleri çalışması vardır. Bu tasfiye çalışmalarını devam ettirmek isteyeceklerdir.

Bunu dış kuvvetler destekleyecektir. Çünkü Türkiye’nin müstakil bir dış politikaya sahip olmasını istemeyenlerin, kendileri fiilen çarpışmak istemedikleri için, kullanacakları metot budur. Kesenin ağzını açmak, kredi vermek, istedikleri adamları desteklemek suretiyle içimizde bir mücadele meydana getireceklerdir. Bu mücadele ister istemez olacak. Yani siz, ya onların dediği her şeye

razı olacaksınız, ya da “Hayır, öyle şey olmaz! Bunun böyle olması lazım!” dediğiniz zaman, dış destekli bir azınlık muhalefeti ile karşılaşacaksınız. Azınlık ama ellerinde bürokratik, politik ve daha başka bir takım imkânları olan bir azınlık.

Onun için, bu toplantılarımızda bu yeni durumu mutlaka müzakere etmemiz gerekiyor. Gerçi konferansların konuları, bu meseleleri müzakereye açık, uzak değil ama aradaki boşluklara yeni şeyler koyarak veya gruplar teşkil ederek, bu meseleleri mutlaka burada yeniden müzakere etmek zorundayız.

Sonunda müslümanın, mütedeyyin, Allah’tan korkan müttaki insanın çok daha fazla çalışması gerektiği ortaya çıkıyor. Çalışmayan pasif müslümanların büyük çoğunlukla vazife alacak noktaya gelmesi gerekiyor. Yeni kadroların, yeni şartlara göre eğitilmesi gerekiyor. Karşımızda yeni dış şartların, iç şartların istediği elemanları acilen yetiştirme eğitimi mecburiyeti var. Acil bir mecburiyet! Bunu mutlaka sağlamak zorundayız!

Mutlaka organize olmak zorundayız! Mutlaka pasif müslümanları aktif hale getirmek zorundayız! Çalışmayan insanları, az veya çok çalışmalara katkıda bulunmaya getirmek zorundayız! Çalışanları daha fazla çalıştırmak zorundayız! Yeni hizmet ve çalışma sahalarında gerekli olan bilgileri süratle toplamak ve o sahalarda gerekli yeni çalışmaları mutlaka yapmak zorundayız!

Onun için, mecburen, çok acil olarak, mutlaka yeni eğitim müesseseleri kuracağız. Bu eğitim müesseseleri bir taraftan beş yıl sonrasının, on yıl sonrasının kadrolarını yetiştirecek; bir taraftan da kısa devre kurslarla acil ihtiyaçları karşılayacak.

Mesela ben, bazı arkadaşlarıma Orta Asya Türk lehçelerini öğrenmesini söylemiştim. Yani umumî olarak teklif etmiştim. Ama bazı arkadaşlarımız bu şeyi çok ciddiye aldılar, kursa gittiler, bilgilerini geliştirdiler, hatta bu konuda kitap yazdılar. Bu tabii sevindirici bir şey ama yaygın değil. Yani, herkes yine kendi işinin dar çerçevesi içinde çalışıyor.

Bu işleri yapmak için çok kuvvetli bir planlama şuuruna sahip olmamız gerekiyor. Bir planlama çalışması yapmamız gerekiyor. Tabiri caizse buradaki toplantımızın amacı, bu planlamayı şekillendirmektir. Burada, yeni gelişen şartların karşısında bir planlama çalışması yapmak durumundayız.

Bu çalışmaların son derece önemli olduğunu düşünüyorum. Bu çerçevede yapılacak çalışmalara, ara zamanlarda kardeşlerimizin çok ciddi hazırlanması gerektiğini düşünüyorum.

Toplantımız, çalışmalarımız Allah'ın rızasına uygun olsun. Ümmet-i Muhammed'in hayrına olsun. İnşaallah hem Türkiye'deki müslümanlar için, hem bütün ümidini bizden gelecek yardımlara bağlamış bulunan sınırlarımızın dışında kalmış gönüldaşlarımızın, dindeşlerimizin, kardeşlerimizin yararına olsun. Allahu Teâlâ hazretleri cümlemize tevfikini refik eylesin. Allah cümlelerimizden razı olsun.

Kardeşimiz Saff suresini okudu açılış Kur'ân-ı Kerîm'inde... Oradan bazı tercüme-ler yaparak sözümü bitirmek istiyorum.

h. Nihâî Galibiyet ve Zafer İnşaallah Müslümanların Olacaktır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

*Yürîdûne li-yutfîû nûrallâhi bi-efvâhihim
vallâhu mütimmü nûrihi velev kerihel-
kâfirûn.*¹

“Allah’ın nurunu ağızlarıyla -sanki bir mumu üfleyip söndürmek ister gibi- söndürmek istiyorlar; ama Allahu Teâlâ hazretleri, kâfirlerin hoşuna gitmese de, onlar kerih görse de, istemeseler de nurunu tamamlayacaktır.”

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

*Hüvellezî ersele rasûlehu bi'l-hüdâ ve
dîni'l-hakkı li-yüzhirahu ale'd-dîni küllihi
velev kerihel-müşrikûn.*²

¹ 61/Saff, 8.

“Rasûlünü, Muhammed-i Mustafâ’sını, Habîb-i Edîb’ini hidâyet ile, insanlara hidâyet yolunu göstermek üzere gönderen ve hak dini bütün öteki yollardan ve inançlardan daha üstün kılmak; onlara galip ve zahir, onların üstünde kılmak için, o elçiye vazifelendirip gönderen O’dur. Müşrikler, Allah’a şirk koşanlar, yanlış inançlar içinde olanlar hoşlanmasalar bile, o nihâî galibiyet ve zafer inşaallah Allah’ın bu kaderiyle müslümanların olacaktır.”

Bu müjdedir.

Ondan sonra gelen âyet-i kerîmede;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ
تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

Yâ eyyühe’llezîne âmenû.

“Ey iman edenler!”

*Hel edüllüküm alâ ticâretin tuncîküm min azâbin elîm.*³

² 61/Saff, 9.

³ 61/Saff, 10.

“Sizi âhirette büyük bir cezaya ve elim bir azaba uğramaktan kurtaracak; vebalden, mesuliyetten, Allah’ın hışmına, kahrına, gazabına uğramaktan kurtaracak bir çalışma, bir alışveriş, bir ticaret size öğreteyim mi? Onu size irşat edeyim, bildireyim mi, delâlet edeyim mi, kılavuzluk edeyim mi?..” buyuruyor. Allah *celle celâlühü* kullarına yapmaları gerekli vazifeyi, bir mânevî alışveriş olarak takdim ediyor. “Siz böyle yapın, ben de onun karşılığında mükâfatını size vereceğim!” diye.

Yapılması gerekenleri ondan sonraki âyet-i kerîme sıralıyor:

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

Tü'minûne billâhi ve rasûlihi.

“Allah’a ve onun gönderdiği elçisine, sapa sağlam kavî bir iman ile inanırsınız, bağlanırsınız.”

وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

*Ve tücâhidûne fî sebîlillâhi bi-
emvâliküm ve enfüsiküm.*

“Ve Allah’ın yolunda mallarınızı sarf ederek, canlarınızı feda ederek cihat edersiniz.”

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

*Zâliküm hayrûn leküm in küntüm ta’lemûn.*⁴

Evet, burada çalışmamızın içinde bir mal kaybı ve can telefi görülüyor; yani büyük masraflar ve şehit olmalar, hayatını kaybetme olayları görülüyor; ama eğer irfan gözüyle bakılır ve gerçekleri tartan bir vicdanla iyice tartılır ve iyice anlaşılırsa, bu sarfın daha hayırlı olduğu aşikârdır. Yani, bu malları vermek ve bu canları fedâ etmek daha hayırlıdır. Bu mallar verilecek ve bu canlar Allah yoluna îsar olacak, feda olacak; bu daha hayırlıdır.

Neden?

Arkasındaki âyet-i kerîme bunu beyan ediyor. Bu dünyadan mal gidecek, sonunda insanın canı da gidecek, canı da feda olacak ama;

⁴ 61/Saff, 11.

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

Yağfirleküm zünûbeküm.

“Bilerek bilmeyerek zünûbünüzü, günahlarınızı Allah affedecek.”

وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

Ve yüdhillküm cennâtin tecrî min tahti-he'l-enhâr.

“Aşağılarından şırıl şırıl cennet ırmaklarının aktığı cennet bahçelerine, köşklerine Allah dahil edecek. Bu mücahitleri, bu fedakârları, bu münfikleri, infak edici, ihsan edici, masraf yapıcı, Allah yolunda malını hizmete koyucuları cennetine sokacak.”

Ayrıca,

وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ

Ve mesâkine tayyibeten fî cennâti adn.

“Adn cennetlerinde çok hoş meskenler, köşkler ihsan edecek.”

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Bu çok büyük bir feyzdir, çok büyük bir kazançtır, çok güzel bir sonuçtur.”

Çok güzel bir ticarettir ki, cüz'î bir mal veriliyor, nâçiz bir can veriliyor; ama arkasından ebedî saadet ve bu büyük mükâfatlar alınıyor.

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا

Ve uhrâ tuhibbûnehâ.

“Bundan ayrı seveceğiniz bir müjde daha var.”

نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ

Nasrun minellâhi ve fethun karîb.

“O da; Allah yolunda cihat edilince, malla canla çarpışılınca, Allah'ın nusreti gelecek ve büyük bir fütûhât hâsıl olacak.”

Peygamber Efendimiz'in zamanında olduğu gibi, inşaallah, bu hareketin yapıldığı her devirde o malla canla cihadın arkasından

⁵ 61/Saff, 12.

böyle bir nusret ve inşaallah feth-i mübîn hâsıl olacaktır.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

*Ve beşşiri'l-mü'minîn.*⁶

“Ey Resûlüm, mü'minleri, bu güzel durumla müjdele. Bunlara nail olacaklarını kendilerine müjdele, bildir!”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

Yâ eyyühe'llezîne âmenû.

Ondan sonra hitap tekrar mü'minlere dönüyor.

كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ

Kûnû ensârallah.

“Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun!”

Hâlbuki Allahu Teâlâ hazretleri yardımdan münezzehtir; Allah'a kim yardım edebilir? Bütün güç kuvvet,

⁶ 61/Saff, 13.

لاحول ولا قوة الا بالله

“*Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh*” iken, bütün güç kuvvet Allah’ın elinde iken, Allah’tan gücünü alan insanlar Allah’a nasıl yardım edebilir?

Burada çok büyük bir iltifat mevcut tabii. Allahu Teâlâ hazretleri dinine yapılan yardımı böyle tavsif ediyor. “Allah’ın dinine yardım edin.” demiyor, Allah’a yardım kabul ediyor. Yani yardım edenleri taltif için bu ifade kullanılmış. *Allahu alem*.

كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

Kemâ kâle îse’bnü meryeme li’l-havariyyîne.

Tarihten bir misal:

İsâ *aleyhisselâm* da, tek başına peygamber olarak gönderildiği zaman kendisine yardımcı aradı. Havârîler ki; onlar dere kenarında çamaşır yıkayan işçi kimselerdi, sâde vatandaşlardı, o ülkenin bîçâreleri gibi idi. Yani güçlü kuvvetli, zengin, varlıklı, komutan, hükümdar veya vezir durumunda insanlar

değillerdi; sıradan, sâde, Allah'ın mübarek sevgili kullarıydı. Onlara Hz. İsâ dedi ki;

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ

Men ensârî ilallâh.

“Allah’ın vuslatına giden yolda, hizmetini yapma esnasında bana kim yardım edecek?”

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ

Kâle’l-havariyyûne nahnu ensârullah.

“Havarîler, ‘Tamam biz Allah’ın yardımcısıyız.’ dediler.”

فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

Fe âmenet tâifetün min benî isrâîle.

“Bu, dünyadaki kulların mükellefiyet sırrı icabı, bu tebliğin karşısında serbestlik olduğundan, kulların bir kısmı iman ettiler Hz. İsâ’ya ve havarîlerinin çalışmalarına müspet tavırla geldiler, davetine icabet ettiler, müslüman oldular, imana geldiler, Allah’ın yoluna girdiler.”

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ

Ve keferet tâifeh.

“Bir kısmı da teferrüd eyledi, inat eyledi, kâfir oldu, âsi oldu, baġî oldu, itiraz etti, mücadele etti.” İki gruba ayrıldı: İnananlar ve inanmayanlar...

Ama;

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
ظَاهِرِينَ

*Fe-eyyedne' llezîne âmenû alâ adüvvihim
fe-asbahû zâhirîn.*

“Allah *celle celâlühü*, iman edenleri te'yid eyledi, takviye eyledi; onlar galip geldiler.”

Yani galebenin, zaferin, muvaffakiyetin, müjdenin, güzel sonucun, dünyevî ve uhrevî mükâfatın sonucu Allah cephesinde olmak, Allah'ın sevdiği çizgide olmak, Allah yolunda malıyla, canıyla cihat etmek...

Allahu Teâlâ hazretleri bizi kendisinin bu davetine icâbet edenlerden eylesin.

Bi-hürmeti esrârı sûreti'l-fâtiha!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

1 Zilka'de 1413 / 23.04.1993

[Bütün AİLE EĞİTİM KAMPI KONUŞMALARI'na
PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

